

ΜΝΗΜΟΝΙΟΝ
ΠΑΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑΙΟΥ ΔΑΜΙΑΝΟΥ
ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ
ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑ, ΦΑΡΑΝ ΚΑΙ ΡΑΪΘΩ

ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ

ΜΕΡΟΣ Α΄: ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

ΜΕΡΟΣ Β΄: ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΥΣΕΩΣ

ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ Γ.Σ.

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1.1. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ, Φαράν καὶ Ραϊθῶ Δαμιανός, ὁ καὶ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ ὄρους Σινᾶ ἐπὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη, ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητα μία προσωπικότης ἣτις ἐτύπωσε τὸ στίγμα αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἦτο προικισμένος φυσικῶς διὰ μεγάλων χαρισμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων σημειοῦμεν ἐνδεικτικῶς τὰ πλέον σαγηνευτικά, ἥτοι τὴν ἀπαράμιλλον καὶ ἐξαισίον αὐτοῦ ἀπλότητα καὶ τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ ἀοργησίαν, αἱ ὁποῖαι καὶ εἴλκυον πολὺ φυσικῶς τὴν αὐθόρμητον ἀγάπην τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ. Νεώτατος δέ, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπωμίσθη μεγάλην καὶ βαρυτάτην πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν εὐθύνην, περὶ τῆς ὁποίας βεβαίως θὰ κριθῇ, ὡς καὶ ἅπαντες ἡμεῖς, μόνον παρὰ τοῦ οὐρανίου Κριτοῦ.

1.2. Ἡ Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης, καθὼς συνδιατρίβουσα καὶ συναλασσομένη παντοιοτρόπως μετὰ τοῦ Ἡγουμένου καὶ Πατρὸς αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Δαμιανοῦ, διακατείχετο ἀνέκαθεν ἐκ σταθιρᾶς τινὸς καὶ κατὰ καιροὺς κορυφουμένης δυσारेσκείας πρὸς αὐτόν. Εἰς ἀδράς γραμμάς, αὕτη ἀφεώρα εἰς τὸ εὐάλωτον, εὐεπηρέαστον καὶ ἄστατον τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, πρόβλημα τὸ ὁποῖον καθιστοῦσε ἀδύνατον διὰ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Μονῆς νὰ βασισθῶσιν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ. Παραλλήλως, ἡ Ἀδελφότης ἐγίνετο θεατὴς τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀδυναμίας ταύτης παρὰ ἐπιτηδείων τυχοδιωκτῶν οἱ ὁποῖοι ἐδράττοντο τῶν δοθεισῶν εὐκαιριῶν προσκολλώμενοι πλησίον αὐτοῦ καὶ χειραγωγοῦντες αὐτὸν πρὸς ἴδιον ὄφελος. Δυστυχῶς δέ, ἡ ἐπιρροή αὐτῶν ἐπ’ αὐτοῦ ἔφθανε συχνάκις εἰς τὰς ἀμέσως ἀφορῶσας τὴν Ἀδελφότητα καὶ τὴν Μονὴν ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἐχούσας συνεπείας καὶ ζημίας οὐχὶ μόνον ὑλικάς, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ καιρίως πνευματικές, ἐνῶ ὁσάκις ὑπῆρχε πραγματικὴ χρεία τῆς αὐτοῦ κρίσεως ἢ ἐπεμβάσεως εἰς συμβαινούσας κατ’ ἄνθρωπον διενέξεις μεταξὺ τῶν πατέρων, παρέμενε σταθερῶς ἀποστασιοποιημένος, εὐνοῶν οὕτως ἐσκεμμένως τὴν διχόνοϊαν ἐντὸς τῆς Ἀδελφότητος. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν πατέρων ἠδυνήθη νὰ συνεργασθῇ μετ’ αὐτοῦ ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνάξει, οὐδεὶς Δικαῖος –πλὴν τοῦ π. Πορφυρίου (Καναβάκη)– ἀπὸ τοῦ ἔτους 2007 καὶ ἐξῆς ἠδυνήθη νὰ ἀνθέξῃ ἄνω τῶν δύο καὶ ἡμίσεως ἐτῶν, ἐνῶ πλείστοι ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς εἴτε ἠναγκάσθησαν, ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, νὰ ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, εἴτε ἀπεσύρθησαν εἰς ἐν Ἑλλάδι Μετόχια, εἴτε ἐγκατέλειψαν ἀπηλπισμένοι τὴν ἐνέργον δρᾶσιν ἀρκούμενοι εἰς τὴν τυπικὴν ἐπιτέλεσιν διακονήματος τινός. Ὅστις δὲ

ἐτόλμησε νὰ ἔλθῃ εἰς ρῆξιν μετ' αὐτοῦ, ἠναγκάσθη, ταχέως ἢ μή, νὰ ὑποχωρήσῃ τοῦλάχιστον τεταπεινωμένος. Καὶ τὸ χειρότερον, ἡ αὐτοῦ Σεβασμιότης ἰσχυρίζετο καὶ διέδιδε πάντοτε πανταχοῦ ὅτι δι' ἅπαντα τοῦτα εὐθύνονται ὁλοκληρωτικῶς οἱ ἐμπαθεῖς καὶ ἀνεπαρκεῖς Μοναχοί.

1.3. Σὺν τῷ χρόνῳ κατέστη προφανὴς ἡ συγκεκαλυμμένη διὰ τοὺς πολλοὺς ἀλλὰ πράγματι ἀκατάσχετος ροπὴ τοῦ Δεσπότου ἡμῶν πρὸς τὴν ἀκαταμάχητον γοητείαν τῆς ἐξουσίας, συνοδευομένη ἀπὸ ἀτέρμονον προσπάθειαν ἱκανοποιήσεως ματαιοδοξιῶν. Χάριν αὐτῶν, ἀγνόησε καὶ κατέλυσε, φανερώς ἢ σκοτεινῶς, ἀμετρήτους ἀποφάσεις ὅχι μόνον τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἀλλὰ καὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος, ψευδόμενος ἀδιαλείπτως πρὸς δικαιολογίαν ἑαυτοῦ. Χαρακτηριστικότερον ἴσως παράδειγμα καὶ μόνιμον σημεῖον τριβῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀδελφότητος ὑπῆρξε τὸ μεγαλεπήβολον σχέδιον τοῦ φέροντος τὸν βαρύγδουπον τίτλον «Εὐρωσιναιτικὸν Ἰδρυμα Μελετῶν, Ἑρευνας καὶ Ἑπικοινωνίας» ἐν Τραγάνι Φθιώτιδος, θεωρούμενον ἀνέκαθεν παρὰ τῶν πατέρων ὡς ἀνέφικτον, ἀπορροφήσαν καθολικῶς ἐπὶ τέσσαρας δεκαετίας τὴν ἐνεργητικότητα καὶ ἔννοιαν τοῦ Σεβασμιωτάτου, καταναλῶσαν ἀμετρήτους δαπάνας, ἀπολειφθὲν ἡμιτελές, καὶ ἐν τέλει ἀποδειχθὲν ἐκ τῶν πραγμάτων ἄχρηστον λόγῳ τῆς ἐξελίξεως τῆς ψηφιακῆς τεχνολογίας.

1.4. Ἡ Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης, σεβομένη καὶ εἰλικρινῶς ἐν Χριστῷ ἀγαπῶσα τὸν Πατέρα αὐτῆς, ἀνεδέχετο πάντοτε ὡς παρὰ Κυρίου ἀπαιτουμένην τὴν ὑπομονήν, καίτοι ὀδυνηράν, εἰς ὅλας τὰς θλιβεράς ἢ καὶ ἐκρύθμους καταστάσεις εἰς τὰς ὁποίας ὀδηγοῦσε κατὰ περιόδους ἡ εὐμετάβλητος ἀλλὰ καὶ ματαιόφρων ἰδιοσυγκρασία αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸν εἶχε ἀποδεχθῇ καὶ ἔπραττε συνειδητῶς μετὰ πόνου καὶ παραπόνου καὶ κατὰ τὰ πρόσφατα ἔτη, ὅτε ἡ ἐπιρροὴ ἐπ' αὐτοῦ τῆς ἐπιβλητικῆς, ὡς ἀπεδείχθη, προσωπικότητος τῆς κ. Αἰκατερίνης Σπυροπούλου κατέστη ὅλως τυραννικὴ δι' αὐτόν, σκανδαλωδῶς δὲ ἐπεμβατικὴ εἰς τὰς Ἱερὰς τῶν Πατέρων Συνάξεις καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Μονῆς, οὐχὶ μόνον διοικητικὰς καὶ ὑλικὰς, ἀλλὰ ἀφορῶσας ἀκόμη καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῶν Μοναχῶν καὶ τὰς ποιμαντικὰς δικαιοδοσίας τοῦ Ἡγουμένου καὶ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς.

1.5. Τὸ ὅλον πρόβλημα κατέληξεν ἀποπνικτικὸν διὰ τὴν Ἀδελφότητα λόγῳ τοῦ προκεχωρημένου γήρατος τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τῆς διαρκῶς ἐπιδεινουμένης ὑγείας αὐτοῦ, μὴ δυναμένου πλέον νὰ αὐτενεργῇ, νὰ ἀναγινώσκῃ ἢ νὰ συντάσσῃ ἔγγραφα, νὰ ἐκπροσωπῇ αὐτεξούσιος τὴν Μονήν, νὰ διαθέτῃ ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τῶν τεκταινομένων καὶ ἰδίαν κρίσιν περὶ τοῦ πρακτέου. Τὰς ἐλλείψεις αὐτὰς ἤλθον νὰ ἀναπληρώσωσι τὰ τελευταῖα ἔτη δύο ἀκόμη πρόσωπα, κομιζόμενα τραγικὴν πλέον ἐπ' αὐτοῦ δυναστείαν, ὁ ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος Φραγκᾶκος καὶ ὁ δικηγόρος Χρήστος Κομπιλίρης.

1.6. Ἡ Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης, ἀποδεκατισμένη, περίλυπος, ἀπηλπισμένη καὶ ἀμήχανος, ἔμεινε καὶ ἐνώπιον τῶν νέων δεδομένων σύννους εἰς τὴν γνώριμον εὐλογημέ-

νην ὑπομονὴν αὐτῆς. Ὡστόσο, κατὰ τοὺς παρελθόντας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον τοῦ 2025, ἔλαβαν χώραν δύο συμβάντα, ἅπερ ἔμελλαν νὰ ἀποδειχθῶσι καταλυτικά. Ἡ χειραγωγοῦσα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν τριάς, ὑποκινουμένη ἀπὸ ὅλως ὑπόπτα καὶ ἀδιευκρίνιστα εἰσέτι συμφέροντα, συνέταξε καὶ ἐπροώθησε ὁλωσδιόλου αὐθαιρέτως νομοσχεδίον τι περὶ τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τῆς Μονῆς ἐν Ἑλλάδι, περιέχον ἄκρως ἐπικινδύνους διὰ τὴν Μονὴν ὅρους καὶ ὅλως παρανόμως εἰσάγουσα νέον καταστατικὸν κανονισμὸν λειτουργίας τῆς Μονῆς (!!!). Περὶ τούτου, ὁ δικηγόρος Χρῆστος Κομπιλίρης εἶχεν ἀναφέρῃ τι ἐπιγραμματικῶς πρὸς τινὰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἐν ἀρχῇ τῆς διαμορφώσεως αὐτοῦ, δηλούντων αὐτῶν ὅτι ἀναμένουσιν ὅπωςδῆποτε λεπτομερῇ ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος πρὸ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ πρὸς ψήφισιν, ἥτις δυστυχῶς οὐδέποτε ἐπραγματοποιήθη. Παραλλήλως, ὡς ἠκούσαμεν ἐκ πολλῶν διαφορετικῶν πηγῶν, ἤρχισαν ἀπόπειραι ἀποπομπῆς τῆς στεναζούσης Σιναιτικῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐγκαθιδρύσεως ἐν τῇ Μονῇ ἄλλης συνοδίας ἐξ Ἑλλάδος, δι' εὐνοήτους φιλοδοξίας. Ἡ ὡς ἄνω τριάς, διαβλέπουσα προφανῶς πιθανὸν ἐμπόδιον κατὰ τῶν σχεδίων αὐτῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μοναχοῦ Ἡσυχίου, ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας καὶ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς, διὰ δὲ τοῦ πλέον ἀνεντίμου, ἐπαισχύντου, ἐπικινδύνου διὰ τὴν Μονὴν καὶ βεβαίως τελείως ἀντικανονικοῦ τρόπου, τουτέστι δίδουσα «ἐν νυκτί» διὰ μέσου τοῦ Σεβασμιωτάτου παράγγελμα εἰς τὴν Ἀσφάλειαν τοῦ αἰγυπτιακοῦ κράτους πρὸς ἐκκοπὴν τῆς βίβας τοῦ ἀδελφοῦ, ἀπεπειράθη τὴν ἐκ τοῦ ὅρους Σινᾶ ἀπέλασιν αὐτοῦ. Παραλλήλως, ὁ Σεβασμιώτατος διὰ παντὸς τρόπου ἐπεχείρησε τὴν ἀπαγόρευσιν ἐπανελεύσεως εἰς τὴν Μονὴν ἐνὸς προσέτι ἀδελφοῦ, τοῦ ἐπὶ τριακονταετίαν ἀφιερωμένου εἰς τὴν διακονίαν αὐτῆς μοναχοῦ Σωφρονίου, ἐνῶ μάλιστα πρὸ ἔτους εἶχεν ἀποστείλει αὐτῷ γραπτὴν ἐντολὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν Μονήν, εὐθὺς μόλις ἐπιτρέψῃ αὐτῷ ἡ ὑγεία αὐτοῦ. Πρὸ μηνὸς δὲ εἶχεν ἐπεχειρήσῃ αὐταρχικῶς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς κεντρικῆς Μονῆς καὶ τρίτου ἀδελφοῦ, τοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μέλους τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἀρχιμανδρίτου Μιχαήλ. Ὡς ἐκ συνθήματος τινός, σύσσωμος ἢ ἐν τῇ Μονῇ εὕρισκομένη ἀδελφότης ἐτινάχθη ἡγανακτισμένη. Συνελθοῦσα δὲ κατὰ 22^{av} Ἰουλίου 2025¹, ἡμέραν Τρίτην, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὴν ἀποστολὴν ὑπογραφείσης ἐξ ἀπάντων ἐπιστολῆς διαμαρτυρίας, μετ' ἐντόνου ἐκκλήσεως πρὸς ἐπανόρθωσιν [Σχετικὸν 1]. Ἀλλοίμονον ὅμως· ἀντὶ ἄλλης ἀποκρίσεως ἢ ἔτι περισσότερον μεταμελείας ἢ μοναδικῇ ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν ἦτο: «Ἀπαγορεύω στὸν ὅποιονδῆποτε πατέρα νὰ χρησιμοποιεῖ τὸ ἐπίσημο μὲλ τῆς Γραμματείας τῆς Μονῆς. Ἀρκεῖ ἢ κάκωσις ποὺ ὑπέστη τὰ προηγούμενα χρόνια. Τὰ λοιπὰ θὰ τὰ ποῦμε συντόμως» (!!!). Μετὰ μεγάλης θλίψεως οἱ πατέρες συσκεφθέντες ἀπεφάσισαν, διὰ τοὺς λόγους οἵτινες παρουσιάζονται ἐν τῷ IV κεφαλαίῳ, νὰ ζητήσωσιν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νὰ παραιτηθῇ.

¹ Ἀπασαί αἱ ἡμερομηνίαι ἀναφέρονται εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον.

1.7. Τὴν ἐπελθοῦσαν Παρασκευὴν 25^{ην} Ἰουλίου 2025, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Δαμιανὸς ἐπεσκέφθη μετὰ μακροχρόνιον ἀπουσίαν τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ, ὀρίζων τὸ ἐπερχόμενον Σάββατον καὶ ὥραν 08:30 εἰς συνάντησιν μετὰ τῶν πατέρων. Μαθὼν ἐν τῷ μεταξύ -ἄγνωστον πῶς- τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, ἀπέφυγε τελικῶς διὰ παντὸς τρόπον καὶ χρησιμοποιῶν γνωστὰς ἐκ τοῦ παρελθόντος προφάσεις νὰ ἀκροασθῇ ἡμᾶς, διαμένων ἐν τοῖς τουριστικοῖς καταλύμασι τῆς Μονῆς ἔξωθεν αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιμονὴν ἡμῶν, ἀνεκοινώθη ἡμῖν παρὰ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ δικηγόρου κ. Χρήστου Κομπιλίρη ὅτι ἔχομεν δικαίωμα νὰ συνομιλήσωμεν μετ' αὐτοῦ μόνον ἕνας-ἕνας καὶ μόνον παρουσίᾳ τοῦ ἰδίου (!). Ἀποκαρδιωμένη ἡ Ἀδελφότης ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον τριμελῆ ἀντιπροσωπεία πατέρων, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ἀρχιμανδρίτου Νήφωνος, ἱερομονάχου Συμεὼν καὶ μοναχοῦ Εὐσταθίου, ἐνῶ ἤδη ἐστέκετο πλησίον αὐτοῦ ὡς θεράπων ἰατρός ὁ μοναχὸς Μωυσῆς. Μαινόμενος, δυστυχῶς, ὁ κ. Κομπιλίρης καὶ προσβάλλων ἀσεβῶς τοὺς πατέρας, δὲν ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς νὰ συνομιλήσωσι κατ' ἰδίαν μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν, τῇ σκανδαλώδη ἀνοχῇ Αὐτοῦ, παρεμβαίνων μάλιστα διαρκῶς καὶ ἀτάκτως, ἔτι δὲ καὶ ἀπειλῶν αὐτοὺς ὅτι θὰ καλέσῃ τὴν ἀστυνομίαν. Κατόπιν δὲ τῆς ἐντόνου περὶ τούτου ἐνστάσεως τῶν πατέρων πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον, εὐδόκησεν οὗτος ἐπιτέλους νὰ παραγγείλῃ αὐτῷ ὅπως σταθῇ ἀκροώμενος εἰς τὸ παράπλευρον δωμάτιον, ὅπερ βεβαίως οὐκ ἔπραξε. Μόλις καὶ μετὰ βίας ἠδυνήθησαν οἱ πατέρες νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον τὸ ἱκετευτικὸν αἷτημα τῆς ἀδελφότητος πρὸς παραίτησιν, προκειμένου νὰ ἀποφευχθῶσι τὰ χειρότερα, λαβόντες δυστυχῶς τὴν ὅλως ἐκνευρισμένην ἀπάντησιν: «δὲν παραιτοῦμαι οὔτε τώρα οὔτε ποτέ». Τότε δέ, μὲ σταθερὰν ἡρεμίαν ἀλλὰ καὶ μεγάλην θλίψιν ἀπήντησαν αὐτῷ ὅτι «ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ξεκινᾷ ἡ διαδικασία παύσεως». Παρὰ δὲ τὰς ἐπιμόνους ἐκκλήσεις ἡμῶν ὁ Δεσπότης ἡμῶν ἀνεχώρησε τελικῶς τὸ Σάββατον 26 Ἰουλίου, μὴ καταδεχόμενος νὰ συναντήσῃ ἡμᾶς ὡς ἀδελφότητα, μήτε δὲ νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς τὴν Μονὴν διὰ νὰ προσκυνήσῃ.

1.8. Κατὰ τὴν Κυριακὴν 27^{ην} ἕως Τετάρτην 30^{ην} Ἰουλίου 2025, διὰ προσκλήσεως πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος [Σχετικὸν 2α-β], ἔλαβε χώραν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱερὰν Μονὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ ἑκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις αὐτῆς, κατόπιν νομίμου συγκλήσεως αἰτηθείσης δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 10 [Σχετικὸν 3] τῶν Θεμελιωδῶν Κανονισμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σινᾶ, θεσπισθέντων τὸ ἔτος 1971 (εἰς τὸ ἐξῆς: ΘΚ) παρὰ τῶν 2/3 τῆς ἀδελφότητος, τουτέστι 16 (δεκαεξί) ἐκ τῶν 23 (εἰκοσιτριῶν) πατέρων, μὴ ὑπολογιζομένων βεβαίως τῶν παρανόμως ἐγγραφέντων παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου τὴν τελευταίαν διετίαν. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰουστίνος, ἔχων ἀρχικῶς συναινέσῃ διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Συνελεύσεως, τελικῶς δὲν προσήλθε, δεχθεὶς ἐπιμόνους πιέσεις τηλεφωνικῶς παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου· ὁ δὲ ἀρχιμανδρίτης Συμεὼν (Παπαδόπουλος), ἐνημέρωσε διὰ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ ὀλίγον πρὸ τῆς συνεδριάσεως, ἀποστείλας τὰς ἀπαραιτήτους ἐξουσιοδοτή-

σεις. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος, ἐπιδεικτικῶς ἀπαξιωθείσα παρὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς Πατρός, ἀπεφάσισεν ἐν πρώτοις ἵνα ἀποστείλῃ αὐτῷ ἐπιστολήν [Σχετικὸν 4], κοινοποιηθεῖσαν καὶ εἰς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλον, ἐκθέτουσα ὀλίγα μόνον ἐκ τῶν σοβαροτάτων ἀτοπημάτων αὐτοῦ, ἅπερ σαφῶς ἐπισύρουσι τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἡγουμενίας, καὶ ζητοῦσα αὐτῷ διὰ ὕστατον φορὰν νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων αἰτιάσεων. Ὑστερον δὲ ἀπὸ τὴν νέαν προκλητικὴν ἀγνόησιν ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἀγωνιώδους κραυγῆς τῆς ἀδελφότητος ἀλλὰ καὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτῆς, μηδόλως προσελθόντος εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν β' συνεδρίαν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν 30^{ην} Ἰουλίου 2025 καὶ ἐπιδεικνύοντος τὴν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν σταθερὰν αὐτοῦ στᾶσιν ἀδιαφορίας καὶ ἀπαξιώσεως τῆς Μονῆς καὶ τῶν πατέρων αὐτῆς, διαπιστώνουσα μετ' ὀδύνης πὼς οὔτε ἐκεῖνος ὑπάρχει δι' ἡμᾶς οὔτε ἡμεῖς δι' ἐκεῖνον, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὴν παῦσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ, Φαρὰν καὶ Ραιῖθὼ Δαμιανοῦ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου καὶ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Αὐτονόμου Μονῆς τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, ἥπερ καὶ ἀνεκοινώθη ἀμέσως τῇ αὐτοῦ Μακαριότητι, τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων [Σχετικὸν 5].

1.9. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις τῆς παύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ληφθεῖσα μετὰ πόνου ἀλλὰ καὶ ἐν συνειδήσει ἡσύχῳ, ἐστηρίχθη ἐπὶ πολλαπλῆς βάσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τῶν ΘΚ, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις σὺν τοῖς ἄλλοις ἔχει καὶ τὰ ἑξῆς δικαιώματα:

Α') Ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Ἡγούμενον τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος, καὶ

Β') Ἀνακαλεῖ εἰς παραίτησιν, ἢ παύει τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ἂν ὑπάρχωσι σοβαραὶ αἰτίαι, ἥτοι:

α) Κατάχρησις δικαιωμάτων, ἅτινα παρέχουσι Αὐτῷ οἱ παρόντες Θεμελιώδεις Κανονισμοί,

β) Πνευματικὴ ἀνεπάρκεια διὰ διοίκησιν,

γ) Ἐκπτώσις ἐκ τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν μοναστηριακῶν ἐθίμων, καὶ

δ) Κατάχρησις χρηματικῆς.»

καθότι οὗτος παρεβίασεν ἐπανηλειμμένως τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τὴν Καταστατικὴν Ὁργάνωσιν καὶ Λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

περί τῆς ἀποφάσεως τῆς παύσεως
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ, Φαράν καὶ Ραϊθῶ
κ. Δαμιανοῦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑ ΔΑΜΙΑΝΟΥ,
ΑΠΟΡΡΕΟΥΣΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

2.1.1. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τῶν ΘΚ, ὁρίζεται ὅτι: «Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Σινᾶ διέπεται καὶ κυβερνᾶται ἐπὶ τῇ βάσει: α) τῶν διεπόντων ἅπασαν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν Ἱερῶν Κανόνων καὶ θεσμῶν, β) τῶν ἀφορωσῶν εἰς αὐτὴν ἀποφάσεων Τοπικῶν Συνόδων, τῶν Συνοδικῶν σιγιλλιωδῶν καὶ Πατριαρχικῶν γραμμάτων τῶν Ἀγιωτάτων Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν, γ) τῶν διατάξεων τῶν Πολιτικῶν ἀρχῶν, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐκδοθεισῶν, δι' ὧν ἡ πλήρης αὐτῆς ἀνεξαρτησία κατοχυροῦται καὶ τὰ ἀπ' αἰώνων προνόμια αὐτῆς ἐξασφαλίζονται, δ) τῆς ἀρχαιοπαραδότου τάξεως καὶ παραδόσεως τῆς Μονῆς καὶ ε) τῶν παρόντων Θεμελιωδῶν Κανονισμῶν.

2.1.2. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τῶν ΘΚ, ὁρίζεται ὅτι: «Ἡ Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης ἀνεξάρτητος, ἀδούλωτος καὶ αὐτοδέσποτος ἔν τε τοῖς διοικητικοῖς καὶ οἰκονομικοῖς ζητήμασιν, ὑπὸ πνευματικὸν ἀρχηγὸν καὶ πατέρα τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου, καὶ Ἑγούμενον αὐτῆς, εἶναι ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἔχει δι' ἀποκλειστικὸν καὶ ἀναφαίρετον τὸ δικαίωμα ... νὰ ἀποφασίσῃ περὶ πάσης ὑποθέσεως, νὰ οἰκονομῇ, διοικῇ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς Μονῆς, τὴν τε ἐν τῇ Πετραίᾳ Ἀραβίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπικρατείαις κειμένην, κινητὴν καὶ ἀκίνητον, συμφώνως πρὸς τὰς τῶν παρόντων Θεμελιωδῶν Κανονισμῶν διατάξεις, νὰ ἐνοικιάζῃ αὐτήν, ὑφ' οὗς ἂν ἐγκρίνῃ ὅρους, νὰ ὑποθηκεύῃ καὶ πωλῇ αὐτήν καὶ νὰ καταθέτῃ τὰ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως εἴτε πωλήσεως ποσὰ εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ νὰ ἀποσύρῃ αὐτά, ...».

2.1.3. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 ἐδάφιον β' τῶν ΘΚ, ὀρίζεται ὅτι: «Ἡ Γενικὴ τῶν Πατέρων Συνέλευσις ... β) Ρυθμίζει καὶ ἐλέγχει ὅλην τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα τῆς Μονῆς, προγραμματίζει τὸν Προϋπολογισμόν αὐτῆς, ἐπιλαμβάνεται σοβαρῶν ἀγορῶν καὶ πωλήσεως ἀκινήτων καὶ διορίζει οἰκονομικὴν-ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἃν τοῦτο κριθῇ καλόν, ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος. ...»

2.1.4. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τῶν ΘΚ, ὀρίζεται ὅτι: «Διοικεῖται ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Σινᾶ, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἡγούμενου αὐτῆς καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως ἀποτελεῖ κυρίως τὴν ἐκτελεστικὴν τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος Ἐξουσίαν καὶ οὐδόλως δύνανται ν' ἀντιποιηθῶσι δικαιώματα Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, καὶ Νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἅτινα κατέχει ἡ Γενικὴ τῶν Πατέρων Συνέλευσις.»

2.1.5. Εἰς τὸ ἄρθρον 27 τῶν ΘΚ, ὀρίζεται –μεταξὺ ἄλλων– ὅτι: «Δικαίωμα ὅμως πλήρους ἀποκοπῆς ἐκ τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος ἔχει μόνον ἡ Γεν. Συνέλευσις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13ω».

2.1.6. Εἰς τὸ ἄρθρον 28 ἐδάφιον δ' τῶν ΘΚ, ὀρίζεται ὅτι: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σιναίου ὅρους καθὰ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς ὀφείλει: ... δ) τὰ ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου ταξείδια χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Μονῆς νὰ ἐπιχειρῇ μετὰ κοινὴν ἀπόφασιν Αὐτοῦ τε καὶ τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Πατέρων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.»

2.1.7. Εἰς τὸ ἄρθρον 31 τῶν ΘΚ, ὀρίζεται ὅτι: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Ἱερὰ τῶν Πατέρων Σύναξις εἶναι ὑπεύθυνοι καὶ ὑπόλογοι εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς Μονῆς καὶ οἱ ρυθμισταὶ πάσης ἄλλης δαπάνης ἐκτὸς τῶν ὀρισθειῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.»

2.1.8. Εἰς τὸ ἄρθρον 39 τῶν ΘΚ, ὀρίζεται ὅτι: «Ἡ Ἱερὰ τῶν Πατέρων Σύναξις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς τριῶν μονίμων μελῶν: α) τοῦ Δικαίου, β) τοῦ Σκευοφύλακος καὶ γ) τοῦ Οἰκονόμου. ...»

2.1.9. Εἰς τὸ ἄρθρον 61 τῶν ΘΚ, ὀρίζεται ὅτι: «Ἡ Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης βάσει κυρίως τοῦ 8ου καὶ 14ου ἄρθρου τῶν παρόντων ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ θεσπίζει ὅτι διὰ τὴν συνομολόγησιν δανείου ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σινᾶ, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐκουσίαν ἀπαλλοτρίωσιν, πώλησιν καὶ μεταβίβασιν ἀκινήτων κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εὕρισκομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Κράτους, εἴτε οἰουδήποτε ἄλλου κράτους καὶ ἐπικρατείας, προαπαιτεῖται διὰ τὴν ἔγκυρον σύναψιν τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἡ ἔγγραφος γνώμη καὶ ἀπόφασις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως, στηριζομένη ἐπὶ προηγουμένης ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ καταχωριζομένη ἐν τοῖς πρακτικοῖς. ...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

ΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑ ΔΑΜΙΑΝΟΥ,
ΑΠΟΡΡΕΟΥΣΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟ 30.11.1973 ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΣΙΝΑΪΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΛΕΓΕΝΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

2.2. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπὸ 27.11.1973 ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου κ. Δαμιανοῦ, κατηρτίσθη ἡ ἀπὸ 30.11.1973 συμφωνία [Σχετικὸν 6, σελ. 77-81] μεταξὺ τοῦ ἐκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ τελευταῖος ἀνέλαβε καὶ ἐνυπογράφως τὶς ἐξῆς ὑποχρεώσεις:

...

γ) Νὰ φυλάττη ἀκριβῶς τὴν κοινοβιακὴν τάξιν τῆς Μονῆς καὶ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν καὶ συνήθειαν.

...

ζ) Πρὸς ἀσφαλὴ διοίκησιν καὶ διακυβέρνησιν καὶ προστασίαν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων τῆς Μονῆς ὀφείλει νὰ διατρίβῃ κατ' ἔτος ἐν μὲν τῇ Μονῇ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ὀκτῶ μηνῶν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διάστημα ὅπου τὰ συμφέροντα τῆς Μονῆς ἀπαιτήσωσιν.

η) Νὰ μὴ ἐπιχειρῇ ταξίδια ἐκτὸς τῆς Μονῆς, ἄνευ τῆς ἐγγράφου γνώμης τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως· ἐν ἣ δὲ περιπτώσει ἐπιστῇ ἀνάγκη νὰ μεταβῇ που, χάριν τῶν ὑποθέσεων τῆς Μονῆς, ὀφείλει νὰ πράττῃ τοῦτο μὲ τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν καὶ γραπτὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως, ἥτις διὰ πρακτικοῦ ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμονῆς του καὶ τὴν ἀπαιτηθησομένην δαπάνην.

θ) Νὰ μὴ πράττῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον ἄνευ τῆς γνώμης τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως, μεθ' ἧς ὀφείλει νὰ συσκέπτηται περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν Μονὴν καὶ μετ' αὐτῆς νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τοῦ πρακτέου.

ι) Εἰς οὐδὲν διάβημα νὰ προβαίνει καὶ μηδεμίαν ὑπόσχεσιν νὰ δίδῃ εἰς ἐκκλησιαστικὰς τε καὶ πολιτικὰς Ἀρχάς, εἴτε καὶ εἰς ἄτομα, γραπτῶς ἢ προφορικῶς, δι' ὑποθέσεις, ἀφορώσας τὴν Μονὴν ἄνευ τῆς γνώμης καὶ συγκαταθέσεως τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως, ἥτις γνώμη, περὶ σοβαρῶν ζητημάτων προκειμένου, πρέπει πάντοτε νὰ δίδεται γραπτῶς. Πᾶν διάβημα τοῦ Ἡγουμένου καὶ Ἀρχιεπισκόπου καὶ πᾶσα ὑπόσχεσις δοθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἐξ ὀνόματος τῆς Μονῆς εἰς οἵανδήποτε Ἀρχὴν ἢ πρόσωπον ἄνευ τῆς γνώμης καὶ συγκαταθέσεως τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως, θὰ θεωρῇται ὡς μὴ γενομένη, πᾶσα δὲ ζημία, ἥτις ἤθελε προκύψει διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Μονῆς εἴτε ὑλικῆς, εἴτε ἠθικῆς φύσεως ἤθελεν εἶναι αὕτη, θὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν μονομερῶς καὶ αὐτοβούλως ἐνεργήσαντα Ἡγούμενον.

...

ιδ) Νὰ μὴ ἀποστέλλῃ οὐδεμίαν ἐπιστολὴν οὐδὲ ἔγγραφον ἀφορῶν τὴν μονὴν, ἐὰν μὴ προηγουμένως ἐγκριθῇ τοῦτο καὶ ὑπογραφῇ ἐν μὲν τῇ Μονῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως, ἐν Καίρῳ δὲ ὑπὸ τῆς αὐτόθι ἀντιπροσωπείας. Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου θὰ θεωρῇται ὡς προσβολὴ βαρυτάτη τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως.

...

ιη) Νὰ μὴ χειροτονῇ ἢ κείρῃ τινὰ μὴδὲ νὰ ἀπονείμῃ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως.

ιθ) Ὅτι οὐδεμίαν οὐδέποτε διαχειρίσιν τῶν χρηματικῶν πόρων τῆς Μονῆς θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀναλάβῃ, εἴτε αὐτοβούλως εἴτε καὶ προτεινομένην αὐτῷ παρὰ μερίδος τινὸς τῆς ἀδελφότητος καὶ ὅτι ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελε ποτὲ βουλευθῇ τοιοῦτόν τι νὰ κηρύττῃται ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος ἐκπτωτος τοῦ Ἡγουμενικοῦ Αὐτοῦ ἀξιώματος.» ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

ΛΟΓΟΙ ΠΑΥΣΕΩΣ – ΠΟΛΛΑΠΛΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΙΙ. ΚΑΙ ΙΙΙ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ

2.3. Τίς ὡς ἄνω ὑποχρεώσεις καὶ δεσμεύσεις αὐτοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν παρεβίασε δυστυχῶς ἐπὶ πολλαπλῆς βάσεως, ὡς προκύπτει ἀπὸ τὰ ἀκολούθως ἐνδεικτικῶς ἐκτιθέμενα, ἀφορῶντα χάριν συντομίας κυρίως εἰς τὰ πρόσφατα ἔτη:

2.3.1. Ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Συναϊτικῆς Ἀδελφότητος καὶ κατὰ πλήρη ἄγνοιαν αὐτῆς, περιφρονῶν δὲ διὰ μυριοστήν φοράν ἐν τῇ θητεία αὐτοῦ τὴν μετέπειτα ρητῶς ἐκπεφρασθεῖσαν ἀντίρρησην διὰ τῆς ἀπὸ 22.07.2025 ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων [Σχετικὸν 7] καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 28.07.2025 ἐξωδίκου καὶ προσκλήσεως αὐτῆς ἐπιδοθείσης διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ λαβούσης οὕτως βεβαίαν χρονολογίαν [Σχετικὸν 8], ἐπροώθησεν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐντόνως ἀμφιλεγόμενον νομοσχέδιον περὶ τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ ἐν Ἑλλάδι. Τῇ αὐτοῦ ἀρωγῇ, συνδρομῇ καὶ διὰ τῆς φυσικῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ ὑποστηρίξει, τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη τελικῶς κατὰ πλειοψηφίαν κατὰ 01.08.2025.

Ὁ δημοσιευθεὶς ἐν τῷ ΦΕΚ142Α τῆς 05.08.2025 Νόμος 5224/2025 [Σχετικὸν 9] ἔφερεν εἰς τὸ φῶς μίαν εἰσέτι ἀπρόβλεπτον καὶ τραγικὴν, ἀδιανόητον, ἀνεπανάληπτον, προδοτικὴν ἀτασθαλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου. Μὴ ἔχων τὸ παραμικρὸν δικαίωμα, οὗτος συμπεριέλαβεν ἐν τῷ ὡς ἄνω κυβερνητικῷ Νόμῳ νέον

Καταστατικὸν Κανονισμὸν Λειτουργίας τῆς Μονῆς (μὴ δημοσιευθέντα εἰς τὴν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν γενομένην σχετικὴν δημοσίαν διαβούλευσιν ἐν τῷ διαδικτύῳ), αὐθαίρεσίαν τὴν ὁποίαν οὐδεὶς οὐδέποτε οὐδαμοῦ διενεόθη καὶ ἐπεχείρησε, καὶ ἡ ὁποία συνιστᾷ ἐσχάτην προδοσίαν κατὰ τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἀδελφότητος.

Καίτοι ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ τῆς Μονῆς, τουτέστι ἡ Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης, εἰς ἣν ὑπόκειται ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς καὶ μετὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ συντάσσεται, ρητῶς καὶ πανηγυρικῶς ἀντέλεξεν ἐγκαίρως τὴν ὕστατον στιγμὴν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ ὡς ἄνω νομοσχεδίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔπραξεν ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω παραβιάζων τὰς δεσμεύσεις καὶ ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, καὶ δὴ τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν ἄρθρων 8 & 14 τῶν ΘΚ.

2.3.2. Κατὰ παραβίασιν τῆς δεσμεύσεως αὐτοῦ ὅπως διαβιοῖ ἐν τῇ Μονῇ ἐπὶ ὀκτάμηνον κατ' ἐλάχιστον ἀνὰ ἔτος, τὰ τελευταῖα ἔτη διαμένει ἐν Ἑλλάδι, ἐπισκεπτόμενος τὴν Μονὴν ἅπαξ ἢ δις κατ' ἔτος δι' ὀλίγας ἡμέρας καὶ δὴ διὰ λόγους ἰδίου αὐτοῦ. Κατ' ἐκτίμησιν ἐπιεικῆ, ἀπὸ τοῦ ἔτους 2018 καὶ ἑξῆς δὲν διέτριψεν ἐν τῇ Μονῇ περισσότερον τῶν δύο ἢ τριῶν μηνῶν ἐν συνόλῳ(!), ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτῶν μάλιστα μὴ διαμένων ἐντὸς τῆς Μονῆς ἀλλὰ ἐν τοῖς τουριστικοῖς καταλύμασιν ἔξωθεν αὐτῆς. Τυγχάνει δὲ ἀπὸν εἰσέτι καὶ ἐκ τῶν μεγάλων ἐορτῶν (Πάσχα, Χριστουγέννων, Δεκαπενταυγούστου), ἔχων ὡς φαίνεται ἄλλας σημαντικότερας προτεραιότητος, τελευταίως δὲ (ἔτη 2022 & 2023) καὶ ἐκ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐνῶ τὸ ἔτος 2024, προσελθὼν τὴν παραμονὴν τῆς πανηγύρεως, ἀνεχώρησεν εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, μὴ καταδεχθεὶς οὔτε νὰ συμφάγη μετὰ τῶν πατέρων ἐν τῇ τραπέζῃ τῆς Μονῆς.

2.3.3. Κατ' ἐξώφθαλμον παράβασιν τοῦ Γ' Κανόνος τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου λέγοντος ὅτι: «Ἀπηγόρευσε καθόλου ἡ μεγάλη σύνοδος, μήτε ἐπισκόπῳ, μήτε πρεσβυτέρῳ, μήτε διακόνῳ, μήτε ὅλως τινὶ τῶν ἐν κλήρῳ, ἐξεῖναι συνείσακτον ἔχειν, πλὴν εἰ μὴ ἄρα μητέρα, ἢ ἀδελφὴν, ἢ θείαν, ἢ ἃ μόνον πρόσωπα πᾶσαν ὑποψίαν διαπέφευγεν», κατὰ τὸ προαναφερθὲν χρονικὸν διάστημα συγκαταβιοῖ μετὰ τῆς κ. Αἰκατερίνης Σπυροπούλου εἰς τὸ αὐτὸν διαμέρισμα, ἐνῶ κατὰ τὰς ἐλάχιστους αὐτοῦ ἐπισκέψεις εἰς τὴν Μονὴν συνέβη νὰ διαμένῃ μετ' αὐτῆς καὶ ἐντὸς τῆς Μονῆς, ἀγνοῶν συστηματικῶς τόσο τὰς ἐντόνους καὶ ἐπανειλημμένας ἀντιρρήσεις τῶν πατέρων, ὅσο καὶ ρητὰς ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως [Σχετικὸν 10]. Τὸ λυπηρὸν τοῦτο φαινόμενον σχολιάζεται δυσμενῶς καὶ εἰς φερομένην ὡς ἀπόρρητον ἑκθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἐλθοῦσαν προσφάτως εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος [Σχετικὸν 11].²

² <https://www.zougla.gr/apopseis/apokleistiko-akros-aporriti-mystiki-ekthesi-pros-to-yp-ex-richnei-fos-sto-skotadi-pou-fainetai-na-skepazei-tin-iera-moni-sina/>

2.3.4. Αί συνέπειαι τῆς μετὰ τῆς ἐν λόγῳ γυναικὸς συνοικήσεως ἐκτείνονται καὶ εἰς ἐξαιρέτως σοβαροτέρας διαστάσεις, αἵτινες ἀφορῶσιν ἀμέσως τὴν διοίκησιν τῆς Μονῆς, ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν. Ἐπεμβαίνουσα αὕτη εὐθέως καὶ ἀνευθριάστως εἰς τὰ ζητήματα τῆς Μονῆς, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἀδυνατοῦντος παντελῶς νὰ ἐμποδίσῃ αὐτήν, κατέστη σὺν τῷ χρόνῳ πολλαπλῶς ὀλέθριος δι' αὐτήν, ὑποκαθιστῶσα σχεδὸν ὀλοκληρωτικῶς ἐν τοῖς πράγμασι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Δαμιανόν. Ἐχουσα πλήρη καὶ ἀπολύτως ἐλευθέραν πρόσβασιν εἰς τὴν Γραμματείαν καὶ τὸ Ἀρχεῖον τοῦ ἐν Ἀθήναις Σιναΐτικοῦ Μετοχίου, ἀπήλαυσε τῶν αὐτῶν ἐξουσιῶν καὶ ἐντὸς τῆς Μονῆς, συνοδεύουσα τὸν Σεβασμιώτατον ἐντὸς τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν δωματίων, ἐλέγχουσα ἀσυνδότης τὸ ἠλεκτρονικὸν ταχυδρομεῖον αὐτῆς, τοὺς κώδικας τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων καὶ Ἱερῶν Συνάξεων, καὶ ἅπασαν τὴν Γραμματείαν, σκανδαλίζουσα δὲ πατέρας καὶ Αἰγυπτίους. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι τρεῖς τόμοι ἐπισήμων (πρωτοτύπων, ὑπογεγραμμένων καὶ σφραγισθέντων) Πρακτικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἀνεκαλύφθησαν τυχαίως τὴν 21.08.2021 ἐν Καῖρῳ ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τότε τῆς Γραμματείας Νικολάου Τριανταφύλλου [Σχετικὸν 12], ἐντὸς τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ Σεβασμιωτάτου, παρανόμως μεταφερθέντα ἐκεῖσε ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Μονῆς.

2.3.5. Οἱ προφασισμοὶ περὶ γήρατος καὶ ὑγείας, οὓς συχνάκις ἐπικαλεῖται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οὐδέν τι ἄλλον προσφέρουν, εἰμὴ προσεπιρρωνύουν τὴν ἀδυναμίαν καὶ ἀνεπάρκειαν αὐτοῦ διὰ διοίκησιν.

2.3.6. Κατὰ τοὺς παρελθόντας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους 2025, ἐπεχείρησε νὰ ἀπελάσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους Σινᾶ τρεῖς ἀδελφοὺς τῆς Μονῆς, μάλιστα δὲ δι' ἀνεντίμου, ἐπαισχύντου, ἐπικινδύνου διὰ τὴν Μονὴν καὶ τελείως ἀντικανονικοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 13 τῶν ΘΚ, τρόπου. Ὅταν δὲ σύσσωμος ἡ ἐν τῇ Μονῇ εὑρισκομένη ἀδελφότης ἐνεκάλεσε αὐτὸν διὰ τῆς ἀπὸ 22.07.2025 ἐπιστολῆς διαμαρτυρίας [Σχετικὸν 1] περὶ τοῦ ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας καὶ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς θλιβεροῦ τούτου παραλογισμοῦ, ἡ μοναδικὴ ἀπάντησις αὐτοῦ ἦτο: «Ἀπαγορεύω στὸν ὅποιονδήποτε πατέρα νὰ χρησιμοποιεῖ τὸ ἐπίσημο μείλ τῆς Γραμματείας τῆς Μονῆς. Ἀρκεῖ ἡ κάκωσις ποὺ ὑπέστη τὰ προηγούμενα χρόνια. Τὰ λοιπὰ θὰ τὰ ποῦμε συντόμως» (!!!).

2.3.7. Τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους 2023, δι' ἐμμέσων ἐκβιασμῶν, ἐξηνάγκασε εἰς παραίτησιν τὸν Σκευοφύλακα τῆς Μονῆς καὶ μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως μοναχὸν Ἡσύχιον, καταχρώμενος ἀπροκαλύπτως τοῦ κύρους τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ἐνῶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διὰ τῆς σκανδαλώδους ἀνοχῆς ὑπ' αὐτοῦ τῶν προσβολῶν τοῦ μοναχοῦ (τότε) Ἀκακίου πρὸς τὸν Οἰκονόμον καὶ μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως μοναχὸν Δανιήλ, ὁδήγησεν ὡς προφανὴς ἠθικὸς αὐτουργὸς τὸν τελευταῖον ἐπίσης εἰς παραίτησιν. Κατέλιπε δὲ ἔκτοτε συνειδητῶς τὴν Μονὴν ἄνευ

νομίμου Συνάξεως (ὅπερ εἶχε ἐπαναλάβη καὶ εἰς τὸ παρελθόν), καταστρατηγῶν οὕτω κατάφωρα τὸ ἄρθρον 39 τῶν ΘΚ καὶ πλείστα ἄλλα διαλαμβανόμενα τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Ἱερᾶς τῶν πατέρων Συνάξεως, ἀποφασίζων δὲ καὶ ἐνεργῶν ἄχρι τοῦ νῦν αὐθαιρέτως, χρησιμοποιοῦν ὡς «ἐργαλεῖον» τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Δικαίου ἀρχιμανδρίτου Πορφυρίου (Καναβάκη).

Τοῦ Δικαίου δέ, παρομοίως πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπουσιάζοντος κατὰ τὸ πλείστον ἐκ τῆς Μονῆς, αὕτη κατελείφθη ἐν πλήρῃ ἀναρχίᾳ ἄνευ πατρὸς πνευματικοῦ, σῶμα ἄνευ κεφαλῆς, ποιμνιον ἄνευ ποιμένος, οὐδενὸς προϊσταμένου ὄντος ἵνα ὑποδεχθῇ, καθοδηγήσῃ καὶ ἐν γένει ἀναδεχθῇ τοὺς νέους ὑποψηφίους Δοκίμους, νὰ ἀπευθύνῃ λόγον ποιμαντικὸν ἢ παρηγορίας πρὸς τοὺς ἀδελφούς, νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Μονὴν εἰς τὰς ἐπισκέψεις τῶν διαφόρων ἀξιωματούχων καὶ ἐπισήμων, νὰ παραλάβῃ ἔγγραφα παρὰ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἀδιαλείπτως ἀνακυπτόντων καθημερινῶν προβλημάτων κ.ο.κ. Τὴν καθολικὴν ἀταξίαν ἣτις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Μονὴν προδίδει καὶ ἡ διπλὴ ἐγγραφὴ μελῶν τινῶν τῆς Ἀδελφότητος, πανηγυρικῶς δὲ ἐπιβεβαιώνει αὐτὴν ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ Μοναχολογίου τῆς Μονῆς ἐκ μέρους τοῦ ἰδίου τοῦ Σεβασμιωτάτου (βλ. § 4.8 & Β' Μέρος τοῦ παρόντος).

2.3.8. Μετὰ τῆς μὴ ἐγκύρου ταύτης «Συνάξεως», ἐνέγραψε εἰς τὴν Ἀδελφότητα τρία νέα μέλη, προκειμένου νὰ αὐξήσῃ τὰς καθοδηγουμένας ὑπ' αὐτοῦ ψήφους διὰ κάθε ζήτημα, τῶν προσώπων μάλιστα τούτων μὴ πληρούντων τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 74, 75, 79, 80 τῶν ΘΚ περιγραφόμενας προϋποθέσεις. Εἰδικῶς δὲ περὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πορφυρίου Φραγκάκου ὑπῆρξε πρὸ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἀπόρριψις τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ σχετικῇ προτάσει τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐφόσον ἐκεῖνος δὲν περαιώσει τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 τῶν ΘΚ προβλεπομένην δοκιμασίαν ἐν τῇ Μονῇ. Βεβαίως, οὐδεμία ἀπόφασις οὐδεμιᾶς Συνάξεως δύναται νὰ παρακάμψῃ ἀπόφασιν τινὰ τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος.

2.3.9. Προκύπτει νὰ ἔχῃ πωλῆσῃ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἄνευ οἰασδῆποτε ἐνημερώσεως τῆς Ἀδελφότητος ἢ πολὺ περισσότερο ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, παραβιάζοντας τὰ ἄρθρα 8 & 14 τῶν ΘΚ. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν τὴν πρόσφατον πώλησιν καὶ μεταβίβασιν α) ἀκινήτου ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισίας ἀρ. 108 ἐν Ἀθήναις, ἐπιφανείας 63 τ.μ., ἀντὶ ποσοῦ 75.000 (ἐβδομήκοντα πέντε χιλιάδων) εὐρὼ καὶ β) ὑπογείου ἀποθήκης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἀρ. 42 ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐπιφανείας 245 τ.μ., ἀντὶ ποσοῦ 41.000 (σαράντα μιᾶς χιλιάδων) εὐρὼ.

2.3.10. Διεχειρίσθη ἐν ἀδιαφανείᾳ καὶ αὐθαιρεσίᾳ τὰ χρήματα τῆς Μονῆς, τόσον ἐν τῇ κεντρικῇ Μονῇ, ὅσον καὶ ἐν ταῖς τραπέζαις, Μετοχίοις, Ἰδρύμασι, ἄνευ οἰασδῆποτε ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Ἀδελφότητα, μάλιστα δὲ ἐνῶ ἡ Μονὴ ἐστέναζεν ἐνίστε ἐξ ἐνδείας πόρων πρὸς διαβίωσιν, ἐπὶ ἔτη μὴ λαμβάνουσα παρὰ ἐλάχιστον μέρος ἐκ

τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀνηκόντων αὐτῇ εἰσοδημάτων. Ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων, ὀφείλει νὰ προβεῖ εἰς πλήρη, διεξοδικὴν καὶ αἰτιολογημένην λογοδοσίαν περὶ πασῶν τῶν πράξεων εἰς τὰς ὁποίας προέβη καθόσον χρόνον διετηροῦσε τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὥστε νὰ ἐντοπισθῇ καὶ ἀποκατασταθῇ οἰαδήποτε ζημία προεκλήθη ὑπαιτίως ἐξ αὐτοῦ, καθὼς καὶ νὰ ἀποδώσῃ ἐπιτέλους λογαριασμὸν περὶ τῆς διαχειρίσεως πάντων τῶν Ἰδρυμάτων καὶ Μετοχιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἐνδεικτικῶς, κατὰ τὸ ἔτος 2024, τοῦ ἐν Ἀθήναις κεντρικοῦ Μετοχίου ἔχοντος ἐπίσημα ἔσοδα **€538.638** (ἐξ ἐνοικίων €490.741 καὶ ἐξ ἐπιβεβαιωμένων δωρεῶν €47.897), ἡ κεντρικὴ Μονὴ ἀπέλαβε μόλις καὶ μετὰ βίας καὶ δὴ ἐνίοτε δίκην ἐπαίτου **€60.558** (€54.800 εἰς μετρητὰ καὶ €5.758 εἰς δαπάνας πατέρων). Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι μόνον τὰ ἐπὶσημῶς καταχωρηθέντα δαπανηθέντα ποσὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δαμιανοῦ ἀνῆλθον εἰς €62.893.

2.3.11. Ὅπως ἀκριβῶς ἔπραξε κατὰ συρροὴν ἐπὶ δεκαετίας, οὕτως ἀκύρωσε δις³ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἀδελφότης ἀπεποιεῖτο τῆς περιουσίας τοῦ ἐν ἔτει 2012 ἐκλιπόντος ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς ἱερομονάχου Θεοδοσίου παραχωροῦσα τὸ πλεῖστον αὐτῆς εἰς τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς ἐκείνου, ἐπιχειρῶν ὅπως διαχειρισθῇ ἀδιαφανῶς ὁ ἴδιος αὐτήν, ἀλλὰ καὶ προκαλῶν, ἀγνοίᾳ τῶν πατέρων, δεινὸν σκανδαλισμὸν εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ἀδελφοῦ.

2.3.12. Περιφρονῶν τὰς ἐντόνους ἀντιρρήσεις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως κατὰ τὸ ἔτος 2017, προέβη εἰς βλαπτικὴν διὰ τὴν Μονὴν συμφωνίαν ψηφιοποιήσεως τῶν παλιμψήστων χειρογράφων, ἐκχωρῶν πνευματικὰ δικαιώματα τῶν ψηφιακῶν τεκμηρίων εἰς τὸ ἀμερικανικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Καλιφόρνια στὸ Los Angeles (UCLA). Τοῦτο φαίνεται σαφῶς καὶ ἐκ τῆς ἱστοσελίδος ἐν τῇ ὁποίᾳ αὐτὰ ἀνηρτήθησαν (sinaipalimpsests.org), μὴ ὑφισταμένης εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ διαχείρισιν τῆς Μονῆς, ἐνῶ εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι βασικὸν μέλος τῆς ομάδος τῶν εἰδικῶν οἵτινες ἐργάσθησαν ἐτύγχανεν ὁ υἱὸς τῆς κ. Αἰκατερίνης Σπυροπούλου Δαμιανὸς Κασσωτάκης. Τὸ ἔτος 2020, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς Βασίλειος Κασσωτάκης, ἐργαζόμενος σὲ ἐπόμενον ἔργον ψηφιοποιήσεως, συνελήφθη μετ' ἄλλων συνεργατῶν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Καΐρου, καταζητούμενος διὰ ὑπεξαίρεσιν τοῦ ἐν λόγῳ ψηφιακοῦ ὑλικοῦ, πάντων τῶν ἠλεκτρονικῶν αὐτῶν συσκευῶν (ὑπολογιστῶν, σκληρῶν δίσκων κλπ) κατασχεθέντων ὑπὸ τῶν αἰγυπτιακῶν Ἀρχῶν. Ἡ ἀπαράδεκτος αὕτη ἐκθεσις τῆς Μονῆς ἔναντι αὐτῶν, ἥς ἠθικὸς αὐτουργὸς τυγχάνει ἀναμφιβόλως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δαμιανός, ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς αὐτοὺς νὰ ἀποκαλέσωσιν εὐθέως καὶ εὐθαρσῶς «κλέπτας» ὁρισμένους ἐκ τῶν πατέρων τῆς Μονῆς, πλήττουσα ἀνυπο-

³ Ἐπιφυλασσόμεθα διὰ πλέον συγκεκριμένα στοιχεῖα εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον, λόγῳ ἀποκλεισμοῦ ἡμῶν ἐκ προσβάσεως εἰς τὴν Γραμματεῖαν πρὸς ὥραν.

λογίστως τὴν ὑπόληψιν τῆς Μονῆς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐγένετο δὲ αἰτία ἀναστολῆς πάσης ἄλλης ἀδείας διὰ συνέχισιν τῆς ψηφιοποιήσεως τῶν χειρογράφων τῆς Μονῆς.

Ἀπαραίτητον πρὸς τούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ Μάϊον τοῦ ἔτους 2017, ὁ Σεβασμιώτατος ἔπαυσεν αὐθαιρέτως καὶ ἀντικανονικῶς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως τὸν Οἰκονόμον τῆς Μονῆς ἱερομόναχον Συμεὼν (Πατεράκη), ἀκριβῶς ἐπειδὴ οὗτος διεφώνησε μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

2.3.13. Ἐπλαστογράφησεν ἐν Ἀθήναις τὴν ὑπογραφή τοῦ Γραμματέως καὶ μέλους τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως μοναχοῦ Εὐσταθίου, χρησιμοποιοῦν αὐτὴν πρὸς ἐπίτευξιν ἰδίου τινὸς σκοποῦ. Ἡ πλαστογράφησις κατηγγέλθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἐν τῇ ἐπιούσῃ Γενικῇ Συνελεύσει τοῦ ἔτους 2007, ἐξ ἀφορμῆς δὲ ταύτης προσετέθησαν παρὰ τῶν πατέρων καὶ ἕτεραι καταγγελίαι ποικίλων ἀτασθαλιῶν.

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΜΕΡΟΣ Γ΄

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

περὶ τῆς νομιμότητος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως
τῆς 27^{ης}-30^{ῆς} Ἰουλίου 2025

ΑΚΡΩΣ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

3.1. Τὴν 27^{ην} καὶ 30^{ην} Ἰουλίου 2025 συνήλθεν εἰς δύο συνεδρίας ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Συναϊτικῆς Ἀδελφότητος, ἣτις ἐν τέλει ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὴν παῦσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ καὶ Ἑγουμένου τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης κ. Δαμianoῦ. Ἡ Συνέλευσις συνεκλήθη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 [Σχετικὸν 3] τῶν Θεμελιωδῶν Κανονισμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σινᾶ θεσπισθέντων τὸ ἔτος 1971 (εἰς τὸ ἐξῆς: ΘΚ), καὶ δὴ ὑπὸ τῶν $\frac{2}{3}$ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

3.2. Ὁ Σεβασμιώτατος ὑποστηρίζει ὅτι ἡ αἴτησις τῆς συγκλήσεως ὤφειλεν ὅπως ἀπευθυνθῇ πρὸς αὐτόν, σαφῶς παρερμηνεύων τὸ νόημα τοῦ ἄρθρου 10, λέγοντος: «...καὶ αἰτηθῇ (=ζητηθῇ) τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, ἢ ὑπὸ τῶν $\frac{2}{3}$ τῆς Ἀδελφότητος». Συγκεκριμένως, ὁ Δεσπότης θεωρεῖ οὐσιαστικῶς ὅτι τὸ ρῆμα αἰτηθῇ εἶναι δίπτωτον καὶ ἀναφέρεται ἐκ τῶν $\frac{2}{3}$ πρὸς ἐκεῖνον ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον, ἐρμηνεία οὕσα αὐθαίρετος.

Τὸ ἐν λόγῳ χωρίον τοῦ ἄρθρου 10 εἶναι ξεκάθαρα διατυπωμένον, μὴ ἀφήνον περιθώρια πολλαπλῶν ἐρμηνειῶν. Αἱ δύο συντακτικαὶ δομαὶ Α) ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως καὶ Β) ὑπὸ τῶν $\frac{2}{3}$ τῆς Ἀδελφότητος, συνδέονται διαζευκτικῶς διὰ τοῦ παρατακτικοῦ συνδέσμου ἢ, ὅπερ καθιστᾷ αὐτὰς ὁμοίας ὡς πρὸς τὴν συντακτικὴν αὐτῶν λειτουργίαν. Συγκεκριμένα, ἀμφότεραι αἱ δομαὶ (ἡ πρώτη εἶναι σύνθετος) λειτουργοῦσιν ὡς ποιητικὰ αἷτια τοῦ ρηματικοῦ τύπου παθητικῆς διαθέσεως αἰτηθῇ, καθότι: α) ὑφίσταται ὁ προαναφερθεὶς ρηματικὸς τύπος παθητικῆς διαθέσεως (συνεπῶς πρόκειται περὶ παθητικῆς συντάξεως), β) εἰσάγονται ἀμφότεραι διὰ τῆς χαρακτηριστικῆς προθέσεως ὑπὸ ποιητικοῦ αἰτίου καὶ γ) συνδέονται μετὰ τῶν διαζευκτικῶς, δηλαδὴ παρατακτικῶς διὰ τοῦ συνδέσμου ἢ εὐρισκομένου ἀναμέσον αὐτῶν, ὅστις ὡς παρατακτικὸς σύνδεσμος συνδέει προηγουμένης αὐτοῦ μετὰ ἐπομένων αὐτοῦ συντακτικὰς δομὰς τῆς αὐτῆς λειτουργίας, π.χ. ὑποκείμενον μεθ' ὑποκειμένου, ἀντικείμενον μετ' ἀντικειμένου, προσδιορισμὸν μετὰ προσδιορισμοῦ, κυρίαν πρότασιν μετὰ κυρίας προτάσεως κ.ο.κ. Ἐν προκειμένῳ λοιπόν, ἡ χρῆσις τοῦ παρατακτικοῦ συνδέσμου ἢ λόγῳ τῆς ἰδίας τῆς σημασίας αὐτοῦ καθιστᾷ

όμοειδῇ τὴν συντακτικὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ προθετικῶν φράσεων τὰς ὁποίας συνδέει, αἵτινες λόγῳ τῶν (α) καὶ (β) λειτουργοῦσιν ὡς ποιητικὰ αἷτια τοῦ ρήματος *αἰτηθῇ*. Κατὰ συνέπειαν, Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος δύνανται νὰ ζητήσωσιν *εἴτε* ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως *εἴτε* τὰ $\frac{2}{3}$ τῆς Ἀδελφότητος, δίχως νὰ προσδιορίζεται παρὰ τίνος.

Ἐπίσης, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ὁ ρηματικὸς τύπος *αἰτηθῇ* εἶναι δίπτωτος, καθότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἐχρησιμοποιοῦτο ὁ παρατακτικὸς σύνδεσμος *ἥ*, ἀλλὰ κάποιου ἄλλου εἴδους διατύπωσης, ἥτις θὰ ἐδήλωνε διαφορετικὴν συντακτικὴν λειτουργίαν Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν $\frac{2}{3}$ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐξάλλου, ἐὰν τὰ $\frac{2}{3}$ ὀφείλωσι νὰ αἰτηθῶσι τὴν σύγκλησιν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος (μετὰ τῆς Συνάξεως) παρὰ τίνος θὰ αἰτηθῶσιν αὐτήν; Καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ποῖος Ἀρχιεπίσκοπος θὰ ἐνέκρινε ποτὲ σύγκλησιν Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς παῦσιν τοῦ ἰδίου;

3.3. Ὁ Σεβασμιώτατος ὑποστηρίζει ὅτι τὰ κανονικὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος μετροῦνται 26 (εἴκοσι ἕξ). Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἔτους 2024 ἐνέγραψεν εἰς αὐτὴν τρία εἰσέτι μέλη, δι' ἀποφάσεων τῆς Συνάξεως.

Ὡστόσο, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 16 τῶν ΘΚ, «Διοικεῖται ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Σινᾶ, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἑγουμένου αὐτῆς καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως ἀποτελεῖ κυρίως τὴν ἐκτελεστικὴν τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος Ἐξουσίαν καὶ οὐδόλως δύνανται ν' ἀντιποιηθῶσι δικαιώματα Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, καὶ Νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἅτινα κατέχει ἡ Γενικὴ τῶν Πατέρων Συνέλευσις.» Εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 39 τῶν ΘΚ, ὀρίζεται σαφῶς ὅτι: «Ἡ Ἱερὰ τῶν Πατέρων Σύναξις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς τριῶν μονίμων μελῶν: α) τοῦ Δικαίου, β) τοῦ Σκευοφύλακος καὶ γ) τοῦ Οἰκονόμου. ...». Τὸ ἔτος 2023, δι' ἐμμέσων ἐκβιασμῶν ἢ χειρισμῶν, ὁ Σεβασμιώτατος ὁδήγησεν εἰς παραίτησιν δύο μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, καταχρώμενος ἀπροκαλύπτως τοῦ κύρους τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἔκτοτε συνειδητῶς τὴν Μονὴν ἄνευ νομίμου Συνάξεως, καταστρατηγῶν οὕτω κατάφωρα τὸ ὡς ἄνω ἄρθρο τῶν ΘΚ καὶ πλεῖστα ἄλλα διαλαμβανόμενα τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως, καὶ ἀποφασίζων καὶ ἐνεργῶν ἄχρι τοῦ νῦν αὐθαιρέτως, χρησιμοποιῶν ὡς «ἐργαλεῖον» τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Δικαίου ἀρχιμανδρίτου Πορφυρίου (Καναβάκη), ἐνίοτε δὲ συνοδευομένην ὅλως παρανόμως καὶ μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ μοναχοῦ Ἐφραίμ, ἀπλοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς καὶ οὐχὶ μέλους τῆς Συνάξεως. Μετὰ τῆς μὴ ἐγκύρου ταύτης «Συνάξεως», ἐνέγραψε εἰς τὴν Ἀδελφότητα τρία νέα μέλη, τοὺς ἀρχιμανδρίτην Πορφύριον Φραγκᾶκον, ἱερομόναχον Γρηγόριον Γιαννούλην καὶ μοναχὸν Ἰωακείμ, προκειμένου νὰ αὐξήσῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ καθοδηγουμένας ψήφους διὰ κάθε ζήτημα, τῶν προσώπων μάλιστα τούτων μὴ πληροῦντων τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 74, 75, 79, 80 τῶν ΘΚ περιγραφόμενας προϋποθέσεις.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω, τὰ νόμιμα μέλη τῆς Ἀδελφότητος μετροῦνται 23 (εἴκοσι τρία), ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 16 (δεκαἕξ), τουτέστι ἄνω τῶν $\frac{2}{3}$, υπέγραψαν τὴν σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως [Σχετικὸν 13].

3.4. *Περὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου.* Ὁ π. Μακάριος συναίνεσε καὶ συμμετεῖχε κανονικῶς καὶ εἰς τὰς δύο συνεδρίας τῆς κρίσιμου Γενικῆς Συνελεύσεως, συμφωνήσας ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, υπογράψας δὲ καὶ τὸ σχετικὸν Πρακτικόν. Ἐζήτησε μόνον νὰ μὴ φανῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὴν σχετικὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Πατριάρχου, καθότι εἶχεν ὑποστῆ συνεχεῖς πιέσεις ὑπὸ τοῦ Δεσπότη ἡμῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὅμως, ξεπεράσας τὸν φόβον αὐτοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ συμμετέχῃ καὶ φανερώς εἰς πᾶν ἔγγραφον υπογραφόμενον ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος, ὅπερ καὶ ἔπραξεν.

3.5. *Περὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Παμφίλου.* Τὸ ἔτος 2017, ἀγνοίᾳ τῆς Ἀδελφότητος, ἐξεδόθη ἐξ Ἀθηνῶν τὸ Ἀπολυτήριο τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς ἀρχιμανδρίτου Παμφίλου, τὸ ὁποῖον οὗτος ἐν συνεχείᾳ ἐχρησιμοποίησεν διὰ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὑστερον, ὁ ἴδιος ὁ Σεβασμιώτατος ἐπανενέγραψεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Σινᾶ τὸν π. Πάμφιλον, ὡς τεκμαίρεται καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ ἱερομονάχου Ἀκακίου ἐκδοθέντος πρὸς μνημόνευσιν ἐν τῷ Καθολικῷ Μοναχολογίῳ [Σχετικὸν 14] κατὰ Αὐγουστον τοῦ 2024. Ἡ Ἀδελφότης ἐθεωροῦσε ἀνέκαθεν ὡς ἀδελφὸν τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ τὸν π. Πάμφιλον, μὴ οὖσα ἐνήμερη περὶ τῶν παλινωδιῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐμπεπιστευμένη δὲ αὐτῷ ἀδιαλείπτως καθ' ὅλον τὸ ἐν λόγῳ κρίσιμον διάστημα ἄχρι τῆς σήμερον τὴν εὐθύνην τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Σιναϊτικοῦ Μετοχίου.

Ὡστόσο, ἀκόμη καὶ ἂν ἀπορριφθῇ ἡ ψήφος τοῦ π. Παμφίλου, πάλιν τὰ ὑπογράφοντα 15 (δεκαπέντε) ἐκ τῶν 22 (εἴκοσι δύο) μελῶν υπερβαίνουν τὰ $\frac{2}{3}$ τῆς Ἀδελφότητος.

3.6. *Περὶ τοῦ μοναχοῦ Γρηγορίου (Τζαμούς).* Ὁ ἐν λόγῳ μοναχὸς Γρηγόριος, ἐκ Λιβάνου ὀρμώμενος, θεωρούμενον κανονικὸν μέλος τῆς Ἀδελφότητος, τυγχάνει ἐκ τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου. Δι' αὐτὸν βεβαίως οὐδεὶς λόγος γίνεται, ἐγγεγραμμένον ὄντα εἰς Ἱερὰν Μονὴν Βατοπαιδίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους (!), ὡς συνεπάγεται σαφῶς καὶ ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ὑπηκοότητος τὴν ὁποῖαν διατηρεῖ ἄχρι τῆς σήμερον. Ὡ τῆς ὑποκρισίας!

Ἐφόσον λοιπὸν ἀπαιτηθῇ ἡ παράλειψις τοῦ π. Παμφίλου ἐκ τοῦ Μοναχολογίου, θὰ πρέπει νὰ παραλειφθῇ ὁμοίως καὶ ὁ π. Γρηγόριος. Τοῦτο συνεπάγεται τὴν μείωσιν τοῦ πλήθους τῶν κανονικῶν μελῶν εἰς 21 (εἰκοσιένα), ἐκ τῶν ὁποίων ὑπογράφουν τὴν σύγκλησιν τῆς Συνελεύσεως 15 (δεκαπέντε).

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀκόμη καὶ ἂν ἐγένοντο δεκταὶ αἱ παράνομοι ἐγγραφαὶ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν μελῶν, τὰ κανονικὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος θὰ ἦσαν 24 (εἰκοσιτέσσαρα), συγκαλούντων τὴν Συνέλευσιν 16 (δεκαἕξ), τουτέστι τῶν $\frac{2}{3}$ (βλ. καὶ παρακάτω, §6).

3.7. *Περὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πορφυρίου Φραγκάκου.* Διὰ τὸν π. Πορφύριον Φραγκάκον, ἀπολαμβάνοντα τῆς ἰδιαιτέρας εὐνοίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὑπῆρξε πρὸ τῆς χειροτονίας (03.12.2022) αὐτοῦ ἀπόρριψις τῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ σχετικῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου προτάσει πρὸς ἔνταξιν αὐτοῦ ὡς κανονικοῦ μέλους τῆς Ἀδελφότητος, ἐφόσον ἐκεῖνος δὲν περαιώσει τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 τῶν ΘΚ προβλεπομένην δοκιμασίαν ἐν τῇ Μονῇ. Βεβαίως, οὐδεμία ἀπόφασις οὐδεμιᾶς Συνάξεως δύναται νὰ παρακάμψῃ ἀπόφασιν τινὰ τῆς Σιναϊτικῆς Ἀδελφότητος.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἐκηρύττοντο ἄκυροι ἅπασαι αἱ ἀποφάσεις τῆς προαναφερθείσης «Συνάξεως», ἐπουδενὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἐγγραφὴ τοῦ συγκεκριμένου προσώπου. Καὶ ἔτι πλέον: Οὗτος ἀνήκει κανονικῶς εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κηφισίας, προϊστάμενος ἐνορίας αὐτῆς, τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν παραβλέποντος σκανδαλωδῶς τὴν παρατυπίαν ταύτην!

3.8. *Περὶ τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου (Γιαννούλη).* Τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰσέτι μὴ γινώσκοντος τὴν πληροφορίαν ταύτην, ὁ ἐν λόγῳ π. Γρηγόριος ἔχει συνυπογράψῃ διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως [Σχετικὸν 15].

3.9. Συνεπεία τῶν ἀνωτέρω δύο δεδομένων, ἐὰν δὲν ἐκηρύττοντο ἄκυροι ἅπασαι αἱ ἀποφάσεις τῆς προαναφερθείσης «Συνάξεως» παρὰ μόνον ἡ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ π. Πορφυρίου Φραγκάκου, ἥτις εἶναι ἀδιαπραγμάτευτος διὰ τὸν ἀνωτέρω παρατεθέντα λόγον, τὰ νόμιμα μέλη θὰ ἦσαν:

Α. 25 (εἰκοσιπέντε), ἐφόσον συμπεριληφθοῦν οἱ προαναφερθέντες πατέρες Πάμφιλος καὶ Γρηγόριος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ὑπογράφωντες εἶναι 17 (δεκαεπτὰ), τουτέστι ἄνω τῶν $\frac{2}{3}$.

Β. 24 (εἰκοσιτέσσαρα), ἐφόσον δὲν συμπεριληφθῇ ὁ π. Πάμφιλος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ὑπογράφωντες εἶναι 16 (δεκαῆξ), τουτέστι ἀκριβῶς τὰ $\frac{2}{3}$.

Γ. 23 (εἰκοσιτρία), ἐφόσον δὲν συμπεριληφθοῦν οἱ προαναφερθέντες πατέρες Πάμφιλος καὶ Γρηγόριος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ὑπογράφωντες εἶναι 16 (δεκαῆξ), τουτέστι ἄνω τῶν $\frac{2}{3}$.

3.10. *Περὶ τοῦ μοναχοῦ Μωυσέως (Σηφάκη).* Διατελέσας ἐπὶ μακρὸν ἀδελφὸς τῆς Μονῆς ὁ π. Μωυσῆς, τὰ τελευταῖα ἔτη γηροκομεῖται ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ὑπὸ ἀδελφῶν ἐν Χριστῷ. Ὁ Σεβασμιώτατος ἔχει θεωρήσῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ ὡς ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ἀδελφότητος, ἄνευ ὥστόσο διοικητικῆς τινὸς πράξεως ἐπικυρώσεως τὴν διαγραφὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ Μοναχολογίου. Μὴ ἀμφισβητοῦντες τὴν διαγραφὴν, μηδὲ ἀπαιτοῦντες τὴν καταχώρισιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀδελφότητι, γνωστοποιούμεν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ὅτι ὁ π. Μωυσῆς συναίνεσεν εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς κρισίμου Γενικῆς Συνελεύσεως [Σχετικὸν 16].

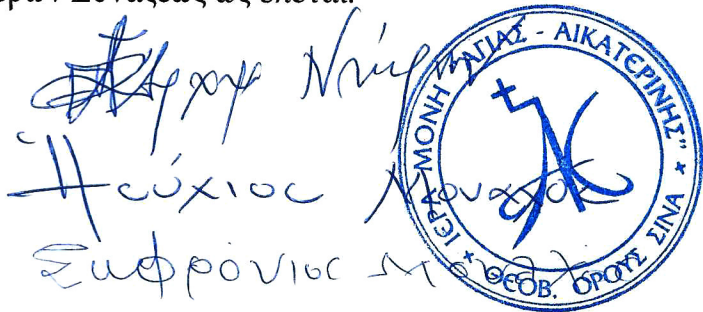
ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ
ΠΑΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑΙΟΥ ΔΑΜΙΑΝΟΥ

ὁ καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῆς
Ἱερᾶς τῶν Πατέρων Συνάξεως ὡς ἔπεται:

Ὁ Δικαῖος, † Ἀρχιμανδρίτης Νήφων

Ὁ Σκευοφύλαξ, Μοναχὸς Ἡσύχιος

Ὁ Οἰκονόμος, Μοναχὸς Σωφρόνιος

Ἐν Σινᾷ, τῇ 6^η/19^η Αὐγούστου 2025

Μνήμη τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

